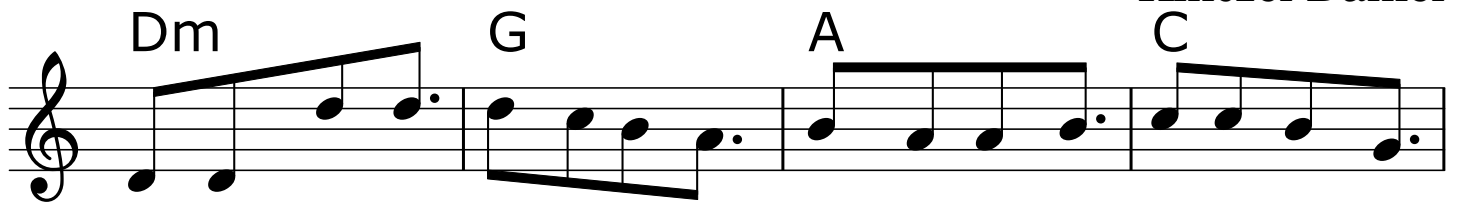
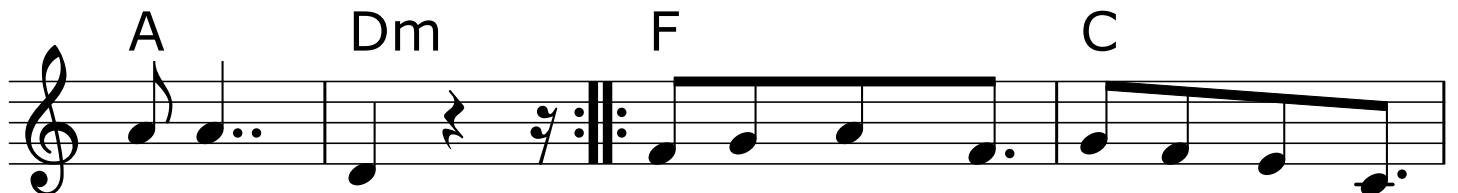

Ahány csillag van az égen

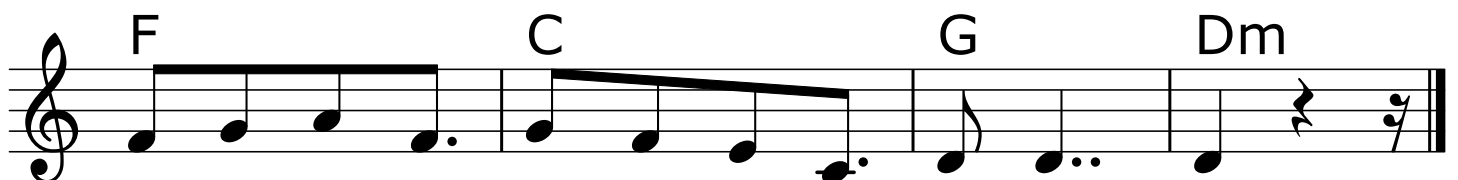
Kinczel Dániel

1. Ahány csillag van az égen, any-nyi ál-dást adtál nékem,
Kö-szö-nöm a jó-ságotat, hogy a szívem vi-rá-goz-hat

Is-te - nem. Kö-szö-nöm, hogy jól éb-red-tém,
én-né - kem. Kö-szö-nöm, hogy ve-lem vol-tál,

lesz ru-hám és lesz mit en-nem i - dő - ben.
kí-nok kö-zött ví-gasz-tal-tál meg en - gem.

2. Ahány fűszál van a réten, annyi szépet adtál nékem, Istenem, :/
Úgy érik meg igéd bennem, mint a kalász a tavaszi napfényben. Te
adsz fényt és záporosót, juhaidnak bőven termő legelőt, :/
Nem takarnak, nem is vetnek, hiányt többé nem szenvednek tebenned.

3. Olyan színes lett az életem, amióta én megtértem, Istenem, :/
Amilyen a búzamező pipacsvirág mikor kijő teljében. Te festetted meg
az eget, tarkabarka vadvirágos mezőket. :/
Úgy fesse át Jézus vére, büntől sötét szívem tiszta fehérre.

4. Mély a szívem békessége, mint a tengernek végtelen kéksége, :/
Szélvész fölül zavarhatja, de az alját soha fel nem kavarja, Mert
sziklára építettem, biztos alapra vetettem Istenben. :/
Jöhet szélvész, jeges eső, házamra pusztulás többé már nem jó.